

РЕШЕНИЕ

№ 4386

гр. София, 28.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1665** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. М. С., чрез пълномощник адв. Д., срещу писмо с рег. индекс № РЛН18-УГ01-1346/23.01.2018г. на секретаря на Столична община район „Л.“, в което е обективиран отказ за провеждане на процедура по припознаване и вписване на данните на припознаващия в графа "Бележки" на акта за раждане на детето, постановен по повод на подадена декларация за припознаване от Д. М. С. на детето Р. П. В..

Наведени са доводи, че длъжностното лице по гражданското състояние не е предприело всички необходими действия, за да съобщи извършеното припознаване на майката на детето. Претендира се отмяна на оспорения акт – отказ да се впишат данните за припознаващия в акта за раждане на детето и връщане на преписката на органа с указания по приложението на закона и конкретно – с указания как да бъде съобщено припознаването на майката на детето.

Ответникът – секретар на Столична община район „Л.“, в качеството му на длъжностно лице по гражданско състояние, чрез процесуален представител, оспорва основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбоподателят е подал молба рег. индекс РЛН17-УГ01-18453/20.10.2017г. до кмета на СО район „Л.“, с която е поискал след провеждане на процедура по чл. 65, ал. 2 от

СК да бъде вписан като баща в акта за раждане на детето Р. П. В.. Към молбата е приложена декларация за припознаване на детето Р. П. В., родено на 29.11.2012г., с майка П. В. В.. Декларацията е с нотариална заверка на подписа.

По административната преписка е приложено писмо рег. индекс и дата РЛН17-УГ01-18453/1/26.10.2017г. от секретаря на СО р-н „Л.“ до майката на детето П. В., с което последната е уведомена за подадената декларация за припознаване. Това уведомление е изпратено с препоръчана пратка-известие за доставяне на адрес: [населено място]-1359,[жк], [жилищен адрес] като е върнато с отбелязване „непотърсена“.

С оспореното писмо административният орган е уведомил заявителя, че процедурата по припознаване на детето не може да бъде извършена по административен ред, тъй като в случая не е изпълнено изискването на чл. 66, ал. 1 от Семейния кодекс. Съгласно посочената разпоредба, в тримесечен срок от съобщението родителят може да оспори припознаването, и само ако не бъде оспорено, припознаването се вписва в акта за раждане. В случая е изпратено уведомително писмо на постоянния и настоящ адрес на майката относно заявлението за припознаване, но същото е останало непотърсено от получателя и е върнато обратно на подателя СО район „Л.“. Предвид изложеното, не са налице предвидените в Семейния кодекс условия за припознаване на дете пред длъжностното лице по гражданското състояние.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо, в което по същество е обективиран отказ да се проведе процедура по припознаване на дете, като се впишат данните за припознаващия в графа "Бележки" на акта за раждане на детето. Това писмо безспорно засяга правата и законните интереси на заявителя, поради което представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебно оспорване.

Жалбата е подадена от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия съгласно заповед № СОА16-РД09-1038/22.07.2016г. и заповед № СОА17-РД09-1129/01.12.2017г. на кмета на Столична община, но при съществено процесуално нарушение и в несъответствие с целта на закона. Съображенията за този извод са следните:

Съгласно чл. 64 от СК всеки родител може да припознае своето дете. Относно формата на припознаването, чл. 65, ал. 1 от СК регламентира следното: Припознаването се извършва лично с писмено заявление пред длъжностното лице по гражданското състояние или с декларация с нотариално заверен подпис, подадена до длъжностното лице по гражданското състояние. Длъжностното лице по гражданското състояние съобщава припознаването в седмодневен срок от извършването му на другия родител, ако той е известен – чл. 65, ал. 2 от СК. С уведомяването на другия родител започва да тече тримесечен срок, в който този "друг" родител може да оспори припознаването с писмено заявление до длъжностното лице по гражданското състояние. Ако припознаването не бъде оспорено, то се вписва в акта за раждане, следователно - ако бъде оспорено, няма основание то да се впише в акта за раждане – чл. 66, ал. 1 от СК. Когато припознаването се оспори, припознаващият може в тримесечен срок от получаване на съобщението да предяви иск за установяване на

произход. В допълнение на тази уредба, разпоредбата на чл. 49 от Закона за гражданската регистрация регламентира, че когато припознаването се извършва след съставяне на акта за раждане, какъвто е настоящият случай, данните за припознаващия се вписват в графа "Бележки" на акта за раждане в съответствие със Семейния кодекс.

Следователно единствената материалноправна предпоставка да се откаже вписване на припознаването в акта за раждане от страна на длъжностното лице по гражданското състояние е направено оспорване от страна на другия родител.

Безспорно е, че следва да се извърши съобщаване на припознаването. В случая обаче такова не е направено. Административният орган не е съобщил направеното припознаване, като причината за това е изцяло в неизползването от негова страна на всички предвидени от закона средства за уведомяване. В тази връзка следва да се подчертае, че интересът на детето предполага то да има установен произход и по баща и компетентният орган следва да положи усилия да съобщи припознаването, тъй като изчерпването на административния ред по СК е предпоставка за завеждането на иск за установяване на произход – единствен възможен път за установяване на произхода по баща на детето по инициатива на бащата при липса на съгласие/съдействие от страна на майката.

Административният орган е следвало да съобщи извършеното припознаване на другия родител с допустимите по закон средства и начини. Това в случая не е сторено и не може административният орган да се позовава на собственото си бездействие, за да обосновава правилността на постановения отказ. Изпращането на едно единствено съобщение, върнато с указание, че препоръчаната пратка не е потърсена в пощенската станция, очевидно нито изчерпва задължението на длъжностното лице по гражданското състояние да уведоми другия родител за извършеното припознаване, нито може да е основание за постановения отказ, който възпрепятства правата на жалбоподателя и злоупотребява интереса на детето.

Доколкото СК не предвижда специални правила за уведомяване на другия родител, длъжностното лице по гражданското състояние следва да прилага Административнопроцесуалния кодекс, на основание чл. 2 от АПК.

Кодексът предвижда широки възможности за съобщаване. Съгласно чл. 26, ал. 2 от АПК, ако адресът или другите възможни начини за уведомяване са неизвестни, съобщаването се извършва по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК – съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин. Преди да пристъпи към уведомяване по този ред, административният орган следва да установи надлежно, че адресатът на съобщението не живее нито на настоящия, нито на постоянния си адрес. В тази връзка длъжностното лице по гражданското състояние може да изиска от органите на ОД на МВР информация дали лицето пребивава на посочените от него постоянен и настоящ адрес, както и съдействие за връчване на съобщението, в случай че лицето живее на някой от двата адреса. Ако се установи, че лицето не живее трайно нито на постоянния, нито на настоящия си адрес и ако не са възможни други начини за уведомяване /телефон, електронна поща/, то длъжностното лице по гражданското състояние следва да извърши уведомяването по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

Тази активност се налага с цел изпълнение на задължението за уведомяване на другия родител за извършеното припознаване, което е предпоставка за реализиране на правото на бащата да предяви иск по съдебен ред, в случай че майката оспори

извършеното припознаване, както и би гарантирала в най-пълна степен интереса на детето, който може да е различен с този на майката, но определено е надделяващ по обществена значимост.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 510 лв., представляващи внесена държавна такса - 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение - 500 лв. Последното е в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г., поради което възражението на ответника за прекомерност е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. М. С. писмо с рег. индекс № РЛН18-УГ01-1346/23.01.2018г. на секретаря на Столична община район „Л.“, в което е обективиран отказ за провеждане на процедура по припознаване и вписване на данните на припознаващия в графа "Бележки" на акта за раждане на детето, постановен по повод на подадена декларация за припознаване от Д. М. С. на детето Р. П. В..

ВРЪЩА делото като преписка на секретаря на Столична община район „Л.“ за ново произнасяне, съобразно дадените с мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. М. С. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: